

det siger sig selv, at de ere nødte dertil. Om disse Bøger saa ere gennemhullede og gennemtrukne med en Lidse eller ikke, er, synes mig, det offentlige ret uvedkommende. De Folk skulle nok sørge for at have deres Bogholderi i Orden, og hvis de ønske at faa deres Bøger autoriserede for at faa de Fordele, som i visse Tilfælde kunne følge dermed, stiller Forslaget dem frit at lade det gøre. Men foruden disse store Bedrifter er der navnlig i disse Virksomheder en Mængde ganske smaa Forretninger. Man behøver blot at tænke paa de mange smaa Haandværkere paa Landet, som kun beskæftige en enkelt Mand, og som naturligvis gøre deres Optegnelser og føre deres Bøger — det ere de jo nødte til, enten deres Virksomhed er stor eller lille —, men som meget nødtigt indlade sig paa at føre autoriserede Hovedbøger og autoriserede Kassebøger. Det samme gælder de mange smaa Værts-husholdere. Det forekommer mig ikke, at der er nogen rimelig Grund til at paalægge dem Bogføring ud over den, som de i deres lille Virksomhed selv finde nødvendig. Jeg har derfor fremdeles ment, at man burde undtage disse Virksomheder, og det er det, Ændringsforslaget gaar ud paa. — I Forbindelse dermed har jeg stillet et Ændringsforslag under Nr. 8, som jeg erkender i og for sig er overflødig, for det siger kun dette, at forudsat at Underændringsforslag under a skulde blive vedtaget, kunne de beværtningsdrivende og Haandværkere, som saa ikke i Henhold til § 1 ere pligtige til at føre Bøger, ligesom enhver anden Forretningsmand forlange at faa deres Bøger autoriserede. Det kunne de ogsaa selv om det ikke staaar der, men naar det staaar der, saa er der ligesom meget paa dem, der er gjort opmærksom paa, at de ere undtagne, men for saa vidt de finde det nyttigt og nødvendigt for deres Virksomhed, have de Adgang til at faa deres Bøger autoriserede. Den ærede Ordfører siger jo, at Fordelen ved dette er saa stor, at man maa antage, at Folk af sig selv gerne paatage sig den dermed forbundne Ulejlighed og ringe Udgift, men hvis man kunde forudsætte, at de gjorde det gerne og frivilligt, behøvede man jo ikke i den Grad, som her er sket, at paalægge dem det.

Endelig har jeg under Nr. 9, som den ærede Ordfører har gjort opmærksom paa, stillet et Forslag, som ogsaa holder sig til den Aftale, der blev truffen i Udvalget i Fjor, nemlig at sætte den samlede Af-

gift for Autorisation af Bøger til 2 Kr. pr. Bog. Beløbet er jo, som den ærede Ordfører bemærkede, det samme som det, Flertallet foreslaar. Spørgsmaalet er blot, om disse Penge overalt skulle gaa ind i Statskassen, eller om de, saaledes som Flertallet foreslaar, skulle deles, saa at i hvert Fald for visse Egne af Landet kun Halvdelen skal gaa ind i Statskassen og den anden Halvdel tilfalde vedkommende Myndighed for det Arbejde, den har. Jeg holder mig til, at Regeringsforslaget har den Bestemmelse, at det skal gøres gratis. Det kan gerne være, at det kan medføre en Del forøget Arbejde og visse Vanskeligheder, navnlig her i København, men paa den anden Side tror jeg rigtignok, at hvis man faar denne Lov gennemført i det Omfang, som tilsigtet er, og man vil kræve 1 Kr. for hver Autorisation, vil det blive en meget stor, det forekommer mig alt for stor Indtægt for Københavns Magistrat.

Den ærede Ordfører har udviklet, at Formaalet med Underændringsforslag b til Ændringsforslag 1 er at tage alle Forbrugs- og Andelsforeninger ind under Bogføringspligten — ikke blot dem, der ere pligtige at løse Næringsadkomst —, og den ærede Ordfører anførte som Begrundelse herfor, at det havde de godt af, det trængte de til, og at det var nødvendigt, særlig af Hensyn til deres egne Medlemmer. Men naar nu disse i alt Fald gennem deres Organisationer bede sig fritagne for denne Bevaagenhed fra Lovgivningsmagten, hvorfor skulde man saa ikke lade dem være fri? Det Hovedmotiv, man ellers har for Bogføring, at det er nødvendigt ikke blot for vedkommende selv, men særlig nødvendigt for de Forretningsfolk, som de staa i Forbindelse med, som de købe af, gælder jo ikke her, thi Medlemmerne af disse Foreninger, som her er Tale om at paalægge Bogføringspligt, ere solidarisk ansvarlige; derfor risikerer man ikke noget ved at handle med dem. Kan den Mand, som har bestilt Varen, ikke betale, betaler hans Forening. Man kan trygt handle med dem, der kan intet Tab ske. Desuden forekommer det mig, at paa det Stadium, vi i det hele staa med vor Andelslovgivning og med Spørgsmaalet om Beskatning af Andelsforetagender, er her ikke det rette Sted til at paalægge Bogføringspligt efter det autoriserede Mønster. Naturligvis føre Andels- og Brugsforeningerne Bøger. Det er givet, enhver Forretningsmand er nødte til at føre Bøger. De føre dem paa deres egen Maade, og naar de